

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15Csp/46/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121264319
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:6121264319.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci žalobcu : Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom: Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: O. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom U. II. XX/X, O. nad I. o zaplatenie 3.043,86 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieta.
Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal súdneho výroku, v ktorom by súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 3.043,86 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy eur od 28.08.2018 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 15.05.2015 úver vo výške 6.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať formou pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami dlžník túto povinnosť porušil, a preto právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Žalovaný napriek písomnej výzve omeškané splátky nezaplatil, a preto právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 12.08.2018 podľa ustanovení všeobecných obchodných podmienok predčasnú splatnosť úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru bolo žalovanému doručené dňa 20.08.2018 podľa všeobecných obchodných podmienok, časť doručovanie a vyhlásenia klienta. Nakoľko žalovaný v poskytnutej lehote 7 dní od doručenia oznámenia dlh neuhradil, dostal sa dňa 28.08.2018 do omeškania. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi spol. Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 14.02.2020 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru postúpená na žalobcu, o čom bol žalovaný upovedomený písomne oznámením o postúpení pohľadávky. Žalobca si uplatňuje len časť postúpenej pohľadávky vo výške istiny v sume 3.043,86 eur spolu s úrokom z omeškania.

3. V upomínacom konaní bolo žalobe vyhovie v celom rozsahu vydaním platobného rozkazu, ktorý sa však nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk. Následne žalobca navrhol pokračovanie konania na miestne príslušnom súde, došlo tak k zrušeniu platobného rozkazu a vec bola postúpená tunajšiemu súdu na ďalšie konanie.

4. Žalovanému bola žaloba doručená postupom podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku (CSP). K žalobe sa žalovaný písomne nevyjadril. Následne súd žalovanému všetky ostatné písomnosti doručoval na adresu jeho pobytu evidovanú v registri obyvateľov.

5. Súd nariadil pojednávanie na deň 11.01.2022, na ktoré sa strany sporu nedostavili. Žalobca mal predvolanie na pojednávanie doručené do rúk jeho právneho zástupcu, ktorý podaním doručeným súdu dňa 07.01.2022 ospravedlnil neúčast' žalobcu a jeho právneho zástupcu na pojednávaní a súhlasil, aby súd pojednával v neprítomnosti žalobcu. Žalovanému súd doručoval predvolanie na adresu pobytu evidovanú v registri obyvateľov, zásielka s predvolaním sa súdu vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 20.12.2021, pričom týmto dňom sa považuje za doručenú podľa § 111 ods. 3 CSP. Žalovaný svoju neúčast' neospravedlnil, ani nepožiadaval o odročenie pojednávania. Súd preto pojednával v neprítomnosti strán sporu.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

7. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru Flexipôžička č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 15.05.2015 súd zistil, že spol. Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľ sa zaviazal poskytnúť žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 6.000,- eur, ktorý sa zaviazal žalovaný splácať v 60 mesačných splátkach s prvou splátkou splatnou dňa 15.06.2015 a s poslednou splátkou splatnou dňa 15.05.2020. Mesačná splátka predstavovala sumu 142,04 eur z toho poistné obsiahnuté v splátke bolo 8,88 eur, teda výsledná mesačná splátka bez poistného bola 133,16 eur. Úroková sadzba bola 11,90% ročne po poskytnutí zľavy. RPMN činila 13,57 %, pričom boli uvedené údaje, ktoré vstupovali do výpočtu RPMN. Poplatok za poskytnutie úveru bol 120,- eur, priemerná hodnota RPMN 18,34 %, odplata 15,68 %, najvyššia prípustná výška odplaty 27,66 % a celková čiastka, ktorú musel spotrebiteľ zaplatiť bola 8.109,91 eur. K zmluve bol predložený aj formulár o európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, kde boli zhrnuté všetky dohodnuté parametre úveru podľa zmluvy, podpísaný bol tiež žalovaným. Žalovaný tiež podpisom potvrdil, že mu boli poskytnuté všeobecné obchodné podmienky pre poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám a všeobecné poistné podmienky pre poistenie schopnosti splácať splátky flexipôžičky. Úver bol žalovanému poskytnutý na základe písomnej žiadosti, kde žalovaný požiadaval o úver, uviedol svoje údaje, údaje o bývaní a zamestnaní, príjme a svojej finančnej situácii (príjmy, odmeny a bonusy, iné záväzky, zrážky zo mzdy, splnenie daňových povinností a údaje o prípadnej modifikácii BSM). Súčasťou žiadosti je aj jeho žiadosť o poskytnutie poistenia v rozsahu rozšíreného súboru poistenia. Žalovaný podľa zoznamu dokladov, predložil k žiadosti o úver svoj občiansky preukaz a vodičský preukaz. Iné listiny nie sú v tlačive formulára uvedené ako predložené.

8. Podľa predloženého výpisu z úverového účtu, žalovaný vyčerpal sumu 6.000,- eur dňa 15.05.2015, pričom súčet kreditných operácií (Credit označené ako „C“) predstavujúcich platby v prospech úverového účtu činia v súčte 4.830,83 eur. Po započítaní platieb na istinu, zostatok dlžnej istiny činil 3.043,86 eur.

9. Treťou upomienkou - pokusom o zmier zo dňa 26.06.2018 veriteľ upozornil žalovaného, že neuhradil záväzky z predmetnej úverovej zmluvy vo výške 436,22 eur. Bol vyzvaný, aby dlžnú sumu okamžite zaplatil, v opačnom prípade bude banka požadovať, aby žalovaný vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve. Táto zásielka bola podľa poštového podacieho hárku zasielaná žalovanému na adresu jeho pobytu.

10. Výzvou na predčasné splatenie zostatku s príslušenstvom zo dňa 13.08.2018 veriteľ oznámil žalovanému, že napriek predošlým upomienkam neuhradil dlžnú sumu z titulu vyššie uvedenej úverovej zmluvy, a preto v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami vyhlasuje veriteľ k 13.08.2018 predčasnú splatnosť celého úveru s príslušenstvom vo výške 3.253,20 eur, z toho istina 3.043,86 eur, úrok 156,94 eur, poplatky 52,40 eur. Žalovaný bol vyzvaný, aby uvedený dlh zaplatil do 7 dní od doručenia výzvy, inak veriteľ pristúpi k vymáhaniu pohľadávky. Táto výzva bola žalovanému doručená podľa doručky do vlastných rúk dňa 20.08.2018.

11. Dňa 08.07.2020 spol. Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou postupca postúpil na postupníka - žalobcu pohľadávky spolu s príslušenstvom a právami s nimi spojenými, pričom v zmysle prílohy k zmluve bola na postupníka postúpená aj pohľadávka voči žalovanému vo výške istiny 3.043,86 eur, úroku 834,15 eur, úrokov z omeškania 291,60 eur, poplatkov 52,40 eur vyplývajúca z predmetnej úverovej zmluvy. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému písomne oznamované listom zo dňa 09.07.2020. Listom zo dňa 17.02.2021 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy.

12. Zmluvné ustanovenia:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len zákon), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. a/ b/ a d/ zákona, Na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701.html>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu, Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 524 Občianskeho zákonníka, (1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

13. Veriteľ poskytujúci úver Všeobecná úverová banka, a.s. (VÚB, a.s.) ako banka v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy a dospel k záveru, že na záväzkový vzťah, ktorý vznikol na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom

úvere zo dňa 15.05.2015 možno normy obchodného práva (vrátane všeobecnej úpravy úveru) použiť len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej tu z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v zákone o spotrebiteľských úveroch a v Občianskom zákonníku.

14. V konaní mal súd nesporne preukázané, že na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského zo dňa 15.05.2015 bol zo strany veriteľa VÚB, a.s. žalovanému ako dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 6.000,- eur, ktorý mal splácať v 60 pravidelných mesačných splátkach. Súd v prvom rade musel skúmať, či je žalobca v spore aktívne vecne legitimovaný, ktorú skutočnosť súd musí vždy prešetriť a to aj bez námietky strany sporu. Vecná legitimácia je teoretická konštrukcia, ktorá vo vzťahu k stranám sporu vyjadruje stav vyplývajúci z hmotného a niekedy aj z procesného práva, ktorý v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo k neúspechu v konaní. Toto postavenie môže byť dvojaké. Strana sporu, ktorá je nositeľom tvrdeného hmotného práva má aktívnu vecnú legitimáciu. Strana, ktorá je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, ktorej uloženia sa navrhovateľ žalobou domáha, má pasívnu vecnú legitimáciu.

15. Žalobca si uplatnil nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako právny nástupca pôvodného veriteľa (banky) z titulu postúpenia pohľadávky. Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou (žalobca). Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 O. z.), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky.

16. Za daného skutkového stavu, súd potom konštatuje, že nebola naplnená podmienka, a síce preukázanie existencie a doručovania písomnej výzvy banky žalovanému na zaplatenie dlhu pred postúpením pohľadávky. V konaní bolo tvrdené a preukázané, že banka listom zo dňa 13.08.2018 vyhlásila predčasnú splatnosť pohľadávky zo zmluvy o úvere, ktorú doručovala žalovanému, pričom vyhláseniu predčasnej splatnosti predchádzalo vyhotovenie výzvy na úhradu omeškaných splátok zo dňa 26.06.2018 s upozornením na možnosť predčasného zosplatenia úveru, ktorá podľa podacieho hárku tiež bola žalovanému doručovaná. Ide o postup predpokladaný v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorého dodržanie má vplyv na riadne vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Uvedené písomnosti sú však jedinými, ktoré veriteľ - banka zasielal žalovanému do okamihu postúpenia pohľadávky dňa 08.07.2020. V konaní ale nebolo preukázané, že by bol dodržaný postup predpokladaný v § 92 ods. 8 citovaného zákona o bankách a síce, že by VÚB, a.s. teda banka, ktorá uvažuje o postúpení pohľadávky, písomne vyzvala žalovaného na úhradu pohľadávky, ktorú banka zamýšľala postúpiť inému subjektu. Existenciu takejto písomnosti žalobca v žalobe netvrdil, neuvádzal, že by výzvu doručoval žalovanému a rovnako nepreukázal, že by si túto povinnosť splnil. V súvislosti s postúpením pohľadávky na žalobcu bolo tvrdené a preukázané iba doručovanie oznámenia o postúpení pohľadávky, teda oznámenia adresovaného žalovanému, že banka pohľadávku už postúpila inému subjektu. Výzvu, ktorá by predchádzala postúpeniu pohľadávky tak, ako je to zakotvené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, však banka žalovanému nedoručovala. Určite takouto výzvou nemôžu byť písomnosti zo dňa 26.06.2018 a zo dňa 13.08.2018, ktoré boli doručované vrámci toho, že banka využila právo mimoriadne úver zosplatiť, a to jednak s poukazom na značný odstup času, ktorý od vyhotovenia týchto výziev (r. 2018) uplynul do okamihu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok (r.2020), kedy dva roky stará výzva nemôže mať za následok predpokladaný v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Stav deklarovaný vo výzve z 13.08.2018 v čase bezprostredne pred postúpením pohľadávky je vzhľadom na plynutie času nanajvýš neaktuálny. Okrem toho sa žiada dodať, že ani z listín zasielaných žalovanému v súvislosti s procesom vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v roku 2018 nevyplýva úmysel banky, že by táto listina mala byť zasielaná žalovanému práve aj v súvislosti so zamýšľaným budúcim postúpením pohľadávky, keď obsah týchto listín tomu ani náznakom nenasvedčuje. Je pritom zrejmé podľa obsahu, že účelom vyhotovenia týchto listín - výziev bolo jedine dodržanie postupu stanoveného § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre to, aby sa pohľadávka mohla účinne stať splatnou ešte pred uplynutím dojednanej konečnej splatnosti. Vo výzvach zasielaných v súvislosti s vyhlásením predčasnej splatnosti sa vôbec neodkazuje na postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Spotrebiteľ musí byť upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, a síce na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. (k tomu v skutkovo obdobnej veci zhodne napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27CoCsp/52/2021-150 zo dňa 28.10.2021). Výzva v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách musí byť totiž kvalifikovaná. Zákon síce nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti na túto výzvu, avšak z obsahu a zmyslu

tohto ustanovenia nepochybne vyplýva, že nestačí akákoľvek výzva banky na zaplatenie, ale touto výzvou musí banka jednak vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní a upozorniť ho, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný, hoc aj nebankový subjekt bez súhlasu dlžníka. Písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (teda v súvislosti s vyhlasovaním mimoriadnej splatnosti úveru) a písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (teda v súvislosti s osobitnými podmienkami postupovania pohľadávok) sa navzájom nenahrádzajú, ani nekonzumujú, keď účel každej z nich a aj z toho plynúci obsah každej z nich je odlišný. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na záver prijatý v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zm- 11CoCsp/21/2020 zo dňa 29.07.2020, ktorý rovnako konštatoval, že tieto výzvy nemožno zamieňať ani stotožňovať. Doručovanie kvalifikovanej výzvy s vyššie uvedeným obsahom v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách žalovanému pred postúpením pohľadávky na žalobcu v konaní tak preukázané nebolo.

17. Absencia doručovania výzvy na úhradu dlžníkovi preto spôsobuje nenaplnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky podľa kogentného ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nebola splnená zákonná podmienka na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá sa vyžaduje v § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto je nutné konštatovať, že na žalobcu nebola pohľadávka, ktorej zaplatenia sa žalobou domáha, riadne postúpená. Pretože žalobca sa platne nestal veriteľom postúpenej pohľadávky, súd je nútený konštatovať, že nie je vo veci aktívne vecne legitimovaný. Z tohto dôvodu tak súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

18. Pre úplnosť súd konštatuje, že uvedený nedostatok, a teda spornosť aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v kontexte splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, súd predniesol na ostatnom pojednávaní vrámci predbežného právneho posúdenia, ale nakoľko žalobca súhlasil, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti a pojednávania sa zúčastniť nemienil, sám si ubral možnosť na túto okolnosť akýmkoľvek spôsobom reagovať. Táto okolnosť potom musí ísť na jeho vrub. Súd pritom nemôže z úradnej povinnosti v spotrebiteľskom spore zaobstarávať dôkazy, ktoré nenavrhol dodávateľ. Bez návrhu môže zaobstarať len tie dôkazy, ktoré nenavrhol spotrebiteľ a ktoré by svedčali v spotrebiteľov prospech (§ 295 CSP). Preto v konaní ani nebolo možné, aby súd ex offo vyžiadal dôkazy (od pôvodného veriteľa, prípadne žalobcu), aby vyzýval žalobcu na predloženie absentujúcich dôkazov, ktorými by žalobca preukázal, že je v spore aktívne vecne legitimovaný. Aj keď to z gramatického výkladu ustanovenia § 295 CSP explicitne nevyplýva, v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ totiž podľa § 295 CSP ide len o vykonávanie takých dôkazov ex offo, ktoré by mohli byť v prospech spotrebiteľa (k tomu bližšie Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, § 295). Ak by však súd z úradnej povinnosti začal vyzývať dodávateľa na preukázanie vecnej legitimácie žalobcu, uvedený postup by bol práve v neprospech spotrebiteľa (preukázanie aktívnej vecnej legitimácie žalobcu by viedlo k výsledku sporu pre spotrebiteľa nepriaznivejšiemu). Dôkazné bremeno v tomto smere teda zaťažuje výlučne žalobcu a súd nie je povinný svojou aktivitou suplovať opomenutú povinnosť žalobcu - dodávateľa na úkor a v neprospech spotrebiteľa. Žalobca, ak by sa na pojednávanie dostavil a vypočul si predbežné právne posúdenie súdu, mohol v nadväznosti naň vyvinúť aktivitu a produkovať potrebné dôkazy vo svoj prospech. Ak však túto možnosť nevyužil a dôkazné bremeno neuniesol, má to za následok jeho neúspech v spore.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol plne úspešný, keďže súd žalobu zamietol, a preto by mal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov v konania v rozsahu 100%. Nakoľko však podľa obsahu spisu žalovanému v spore žiadne trovy nevznikli (žiadne hotové výdavky, ani trovy právneho zastúpenia), súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.